

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Burgera a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Aleny Šiškovej na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 27. novembra 2013 v trestnej veci **obvineného Š. S. pre zločin lúpeže** podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona a iné, o dovolaní obvineného, ktoré podal prostredníctvom obhajcu JUDr. J. J. st., advokáta v B., proti rozsudku Okresného súdu Bardejov zo 16. júna 2010, sp. zn. 1T 106/2009, v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove z 25. novembra 2010, sp. zn. 7To 90/2010, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvineného Š. S. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Bardejov zo 16. júna 2010, sp. zn. 1T 106/2009, v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove z 25. novembra 2010, sp. zn. 7To 90/2010, bol obvinený Š. S. uznaný za vinného v bode 1/ rozsudku z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona a v bode 2/ rozsudku zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona na skutkovom základe, že

1/ do dňa 24. apríla 2008 do 14.20 hod. bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody, aj keď mu bola súdom stanovená lehota do 31. marca 2008, pričom výzvu na nastúpenie do výkonu trestu prevzal od súdneho doručovateľa dňa 10. marca 2008, čím maril výkon rozhodnutia Okresného súdu Bardejov, sp. zn. 1T 192/07, zo dňa 30. januára 2008, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29. februára 2008, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov nepodmienečne,

2/ dňa 14. januára 2009 v čase okolo 19.30 hod. v B. na stanici S. v blízkosti baru zvaného „C.“ Š. S., spoločne s už odsúdeným ml. T. M., nar. X. a vtedy maloletým M. P., nar. X., trvale bytom B., pristúpili k Ing. P. D., nar. X., trvale bytom O., okr. Bardejov, kde M. P. sa ho opýtal, koľko je hodín, na čo Ing. P. D. mu odpovedal na jeho otázku, nakoľko v ruke držal svoj mobilný telefón a keď tento si odložil do vnútorného vrečka bundy, tak M. P. chcel využiť jeho nepozornosť a chcel mu z vrečka, kde odložil mobilný telefón odcudziť peňaženku, na čo Ing. P. D. zareagoval tým, že ho chytil za ruku, kde následne ku nemu pristúpil Š. S., jednou rukou ho chytil okolo ramena a druhou rukou okolo pása, kde vtedy k nemu pristúpil T. M., kde oboma rukami mu chytil ľavú ruku, a vtedy mu M. P. vytiahol z vnútorného vrečka bundy pánsku plátenú peňaženku čiernej farby s nápisom T-Mobile so zapínaním na suchý zips, v ktorej sa nachádzali bankovky a mince v nominálnej hodnote 280 €. Osvedčenie o technickej kontrole č. SKA X. osobného motorového vozidla ev. č.: B., Kartačka k č. účtu X. VÚB banky, Kartačka k číslu účtu X. ČSOB, občiansky preukaz č. S., Preukaz občana s ťažkým zdravotným postihnutím č. No X., Preukaz poistenca Všeobecnej zdravotnej poisťovne č. X., všetky kartačky a preukazy boli vydané na meno Ing. P. D. a utiekli na neznáme miesto, čím takto svojim konaním spôsobili škodu pre Ing. P. D. v celkovej sume 345 €.

Za to súd obvinenému uložil podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 4 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona zaradil obvineného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 44 Trestného zákona súd upustil od uloženia súhrnného trestu (za skutok v bode 1/) vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Bardejov, sp. zn. 2T 68/08, zo dňa 12. novembra 2008 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 5 To 20/09, z 29. júla 2009, ktorým mu bol podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obvinený bol zaviazaný spoločne a nerozdielne s už odsúdeným ml. T. M., nar. X., bytom B., nahradiť spôsobenú škodu poškodenému Ing. P. D., nar. X., bytom O., okr. Bardejov, vo výške 260 €.

Obvinený Š. S. písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa 20. augusta 2013 podal prostredníctvom obhajcu JUDr. J. J. st. proti rozhodnutiu Okresného súdu Bardejov zo 16. júna 2010, sp. zn. 1T 106/2009, v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove z 25. novembra 2010, sp. zn. 7To 74/09 (**správne má byť 7 To 90/10**) dovolanie.

V dovolaní poukázal na naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. e/ Trestného poriadku.

K dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku obvinený uviedol, že je presvedčený, že Okresný súd Bardejov a následne Krajský súd v Prešove postupovali v jeho trestnej veci protizákonne. Obvinený bol odsúdený bez toho, aby súd vykonal také dôkazy, ktoré by dovolateľa jednoznačne usvedčovali zo spáchania trestného činu kladeného mu za vinu. Má teda pochybnosti o správnosti skutkových zistení.

Obvinený je toho názoru, že súd prvého stupňa po zrušení rozsudku krajským súdom, nerešpektoval právny názor krajského súdu, nedoplnil dokazovanie a rozhodol rovnako. Po podaní odvolania obvineným sa ani krajský súd dôvodmi odvolania už nezaoberal, čím porušil zásadu, že právo sa má dodržiavať prísne a presne. Súdy tak porušili zásadu rovnosti strán pred zákonom, v nadväznosti aj čl. 17 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a Európsky dohovor o ochrane ľudských práv a slobôd.

K dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. b/, písm. e/ Trestného poriadku obvinený uviedol, že sudca Okresného súdu Bardejov JUDr. Miroslav Rybčák bol v minulosti v jeho trestnej veci vedenej na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 1T 168/91 (správne má byť 2T 168/90) vylúčený z konania Krajským súdom v Košiciach a disciplinárne potrestaný. Na podnet Najvyššieho súdu Slovenskej republiky mal Krajský súd v Košiciach predmetnú trestnú vec z dôvodu zaujatosti odňať Okresnému súdu Bardejov a prikázať Okresnému súdu Vranov nad Topľou. Okresný ani krajský súd sa touto námietkou dovolateľa nezaoberal.

Z týchto dôvodov navrhol, aby dovolací súd zrušil rozsudok o jeho odsúdení a oslobodil ho spod obžaloby v celom rozsahu, zároveň aby rozhodol o prepustení dovolateľa z výkonu trestu odňatia slobody.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril okresný prokurátor, ktorý v písomnom stanovisku z 23. augusta 2013 uviedol, že sa stotožňuje s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 7To 90/10. Z podaného dovolania podľa jeho názoru nevyplýva, že by boli splnené podmienky dovolania podľa § 371, a preto navrhuje dovolanie obvineného Š. S. odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) na základe podaného dovolania zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Trestného poriadku), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Trestného poriadku) za splnenia podmienok uvedených v § 373 Trestného poriadku, v zákonnej lehote a mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku). Dospel však k záveru, že nie sú naplnené dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. e/ Trestného poriadku.

Dovolanie už pri jeho podaní musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa vytykajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo. V dovolaní sa musí uviesť dôvod dovolania podľa § 371 (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku).

Chybám vytykaných dovolateľom v podanom dovolaní nezodpovedá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Trestného poriadku.

S poukazom na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 6/2012, podľa ktorého; ak dovolací súd zistí chybu rozhodnutia alebo konania vecne špecifikovanú dovolateľom podľa § 374 ods. 1 Trestného poriadku, ktorej pri jej správnej právnej a procesnej kvalifikácii zodpovedá iný dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, než ktorý dovolateľ uviedol v dovolaní v zmysle § 374 ods. 2 Trestného poriadku, dovolací súd zistenú chybu, podradí pod dovolací dôvod zodpovedajúci zákonu.

Dôvodom podania dovolania podľa písm. a/ je rozhodnutie vo veci súdom, ktorý nebol vecne a miestne príslušným. V posudzovanej veci o takýto prípad nejde.

Dovolateľom uvádzané námietky zodpovedajú ustanoveniu § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku (zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu). Podľa ustálenej rozhodovacej praxe najvyššieho súdu, ak obvinený v rámci práva na obhajobu navrhuje

dôkazy, potom povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní a súdu je zaoberať sa každým takýmto návrhom a najneskôr pred meritórnym rozhodnutím o návrhu rozhodnúť, a to vyhovieť, alebo ho odmietnuť podľa § 208 Trestného poriadku. Prípadne rozhodnúť, že ďalšie dôkazy sa vykonávať nebudú podľa § 271 ods. 1. Za porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 a ods. 11, ako aj vlastné hodnotenie dôkazov podľa § 2 ods. 12. Súd rozhoduje o vykonaní dôkazov, ktoré zabezpečia náležité zistenie skutkového stavu veci bez dôvodných pochybností tak, aby bolo možné vo veci rozhodnúť (Najvyšší súd Slovenskej republiky, sp. zn. 2 Tdo 29/2011).

Najvyšší súd konštatuje, že ani tento dovolací dôvod nebol naplnený. Oba konajúce súdy v odôvodnení svojich rozhodnutí (zvlášť odvolací súd) sa námietke nevykonania obvineným navrhnutých dôkazov podrobne venovali (str. 5 Uznesenia Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 7To 90/10). Najvyšší súd sa týmito závermi stotožňuje, a preto na ne v ďalšom len odkazuje.

Pokiaľ sa týka dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku, nezákonne zloženým súdom sa rozumie súd, ktorý je obsadený v rozpore s ustanoveniami určujúcimi zloženie súdneho orgánu, ktorý má vec prejednať a rozhodnúť. Okolnosť, či vec prejednal a rozhodol súd v zákonom zložení (t.j. či bol súd správne obsadený), je povinný súd sledovať z úradnej povinnosti. Nedostatok v zložení súdu je podstatnou vadou konania a dôvodom prípustnosti dovolania.

Dovolací súd po preskúmaní spisového materiálu v uvedenom smere žiadne pochybenie konajúcich súdov nezistil a v dôsledku tohto nie sú splnené ani dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku.

Na naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. e/ Trestného poriadku sa vyžaduje splnenie podmienky, že vo veci konal, alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý bol vylúčený (§ 31), pričom o jeho vylúčení sa nerozhodlo (§ 32). Pod tento dôvod nemožno zahrnúť napr. také námietky, ktoré sa týkajú údajného zaujatého prístupu sudcov a ktoré majú abstraktný, resp. všeobecný charakter. Vylúčiť sudcu z prejednávania a rozhodovania pridelenej veci možno len výnimočne

a zo skutočne závažných dôvodov, ktoré mu celkom zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom a spravodlivo.

Z predloženého spisového materiálu Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že námietku zaujatosti voči samosudcovi Okresného súdu Bardejov JUDr. Miroslavovi Rybčákovi nevzniesol obvinený Š. S. **bez meškania** (§ 31 ods. 4 Trestného poriadku), a preto o nej súd nekonal (§ 32 ods. 6). Na hlavnom pojednávaní dňa 16. júna 2010 až v záverečnej reči obvinený uviedol, že namieta samosudcu aj prokurátora a zdôvodní si to na krajskom súde a spočíta im to po piatich rokoch. V odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu uviedol, že konajúci sudca sa už raz v minulosti vyjadril, že je voči nemu zaujatý, konkrétne vo veci, sp. zn. 1T 168/91-92 (**správne má byť, sp. zn. 2T 168/90**).

Dovolací súd sa oboznámil s predmetným spisom, pričom zistil, že sudca JUDr. Miroslav Rybčák sa vyjadril, že sa necíti byť vo veci obvineného S. zaujatý. Uznesením z 11. januára 1991 predseda Okresného súdu Bardejov rozhodol, že konajúci sudca nie je vylúčený z rozhodovania uvedenej veci. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením, sp. zn. Ndt 11/91, z 26. februára 1991 rozhodol, že vec obvineného Š. S. a spol. vedená na Okresnom súde Bardejov, sp. zn. 2T 168/90, sa tomuto súdu neodníma.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. e/ naplnený nebol.

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením bez preskúmania veci odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že nie sú splnené dôvody dovolania predpokladané ustanovením § 371 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. e/, ani písm. c/ Trestného poriadku, preto dovolanie obvineného na neverejnom zasadnutí odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 4. decembra 2013

JUDr. Igor B u r g e r , v. r.
predseda senátu

Vypracovala: JUDr. Alena Šišková

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová